

на Франка. – Сер.: Економічна. – Львів : Вид-во центр ЛНУ ім. Івана Франка. – 2008. – № 40. – С. 101-104.

9. Костокевич Р.М. Інвестиційний менеджмент : навч. посібн. / Р.М. Костокевич. – Рівне : Вид-во НУВГП, 2011. – 270 с.

Литур І.В. Механізм управління ефективністю інвестування національної економіки

Исследовано механізм управління ефективністю інвестування національної економіки, виділені напрямки необхідної діяльності держави в сфері регулювання інвестиційної діяльності, які дадуть можливість її активізувати. Предложена модель управління ефективністю інвестування держави, а також з метою стимулювання інвестиційної діяльності і підвищення її соціально-економічного розвитку рекомендовано створення центрального інвестиційного фонду.

Ключевые слова: інвестиції, інвестиційні ресурси, інвестування національної економіки, управління ефективністю інвестування, механізм ефективного інвестування.

Lintur I.V. The mechanism of performance management investment national economy

The article studies the mechanism of investing efficiency of the national economy, singled out the required areas of the state in regulating investment activities, which will enable her to advise. The model performance management of state investment and to stimulate investment and improve its socio-economic development, recommended creation of a central investment fund. Grafting of investment resources, increase of investments in GDP, improving the structure of investment sources and directions of their investments, the problem of enhancing the investment activity of strategic importance in managing the economy as a whole. Investing activities are the main source and a foreword by economic development. And that is why the development and implementation of mechanisms for its implementation is given an important place among the other areas of research.

Dealing with the construction of a new democratic political system due to the need of economic restructuring, which requires the development and implementation of an effective investment policy. At present, the investment policy put forward enough stringent requirements because it has to be the a management tool that not only responds to the changes taking place, but given the current characteristics of the investment attractiveness of the country, regions and industries, working on their improvement, combining solutions problems with achieving the investment sector perspective of socio-economic development.

Thus, in our opinion, the stabilization and recovery of economic development is impossible without radical changes the role of government and economic recovery. This situation prompts the search for effective forms of business that would be able to quickly and radically change the situation in the country for the better.

Keywords: investment, investment funds, investment of the national economy, performance management investment mechanism for efficient investment.

УДК 658.1

Доц. Д.С. Лозовицький, канд. екон. наук – Львівський ДУВС

ЗАГАЛЬНА КОНЦЕПЦІЯ СТРАТЕГІЧНО-ОРІЄНТОВАНОГО КОНТРОЛІНГУ

Проаналізовано теоретичні та практичні підходи до побудови концепції системи стратегічно орієнтованого контролінгу. Розглянуто суть завдань стратегічного контролінгу. Обґрунтовано потребу створення інформаційної системи контролінгу. Розглянуто структуру компонентів інформаційної системи контролінгу.

Ключові слова: інформація, контролінг, стратегічний контролінг, інформаційна система контролінгу.

- підтримка ініціативи вітчизняних, іноземних компаній та інвестиційних фондів, що планують вийти на вітчизняний ринок і працювати на ньому.

Виходячи з цілей і завдань фонду, ми окреслили і напрями діяльності фонду, якими виступають:

- підвищення інвестиційної активності суб'єктів господарювання;
- пошук найбільш вигідного місця вкладання коштів інвестора;
- організація інвестиційного процесу;
- надання консультаційних послуг;
- залучення внутрішніх, зовнішніх фінансових потоків та матеріальних ресурсів;
- формування позитивного іміджу об'єкта інвестування (держава, регіон, галузь економіки) шляхом підготовки, передачі та поширення інформації серед потенціальних інвесторів щодо стану і можливостей ділового середовища в Україні;
- страхування інвестицій.

Що стосується джерел фінансування центрального інвестиційного фонду, то такими джерелами ми визначили:

- кошти державного, обласного та місцевого бюджетів;
- кошти приватного сектору;
- кошти програм міжнародної технічної допомоги;
- кошти інвесторів, які залучатимуться для реалізації конкретних інвестиційних проектів та виконання програм;
- кошти міжнародних фінансових організацій (Світового банку, Міжнародного валютного фонду, Європейського банку реконструкції та розвитку, Європейського інвестиційного банку, ін.);
- кошти банків та небанківських фінансових установ;
- фінансові ресурси комерційних та некомерційних суб'єктів господарювання громадських об'єднань, фізичних осіб, зокрема іноземних.

Очікуваними результатами від діяльності фонду є підвищення інвестиційної активності, формування сприятливого інвестиційного середовища та досягнення сталого економічного зростання України.

Висновки. Отже, на нашу думку, стабілізація та пожвавлення економічного розвитку держави неможлива без докорінних змін ролі держави та оздоровлення економіки. Ситуація, що склалася, спонукає до пошуків дійових господарських форм, які були б спроможні радикально і швидко змінити ситуацію в країні на краще.

Література

1. Андрушків Б. Особливості формування державних програм розвитку інвестиційної діяльності в умовах економічних трансформацій / Б. Андрушків, О. Погайдак, Р. Шерстюк // Галицький економічний вісник : зб. наук. праць. – 2012. – № 1(34). – С. 35-38.
2. Бова Т.В. Методологічна база досліджень державного регулювання інвестиційної діяльності / Т.В. Бова // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 4. – С. 3-5.
3. Вовчак О.Д. Інвестування / О.Д. Вовчак. – Львів : Вид-во "Новий світ 2000, 2006. – 544 с.
4. Волков О.І. Економіка та організація інноваційної діяльності : підручник / О.І. Волков, М.П. Денисенко, А.П. Гречан та ін. – Вид. 3-тє, [перероб. та доп.]. – К. : Вид-во ЦУЛ, 2007. – 662 с.
5. Даниленко А.А. Світові тенденції та особливості розвитку прямих іноземних інвестицій / А.А. Даниленко // Фінанси України : журнал. – 2009. – № 4. – С. 99-108.
6. Дегтяр А.О. Підвищення ефективності інвестиційної діяльності в регіоні : метод. реком. / авт. кол.: А.О. Дігтяр, Р.Г. Соболев. – К. : Вид-во НАДУ, 2010. – 40 с.
7. Другов О.О. Фінансова система інвестиційного забезпечення регіонального розвитку економіки : монографія / О. Другов. – К. : Вид-во УБС НБУ, 2007. – 151 с.
8. Жовтанецький Н. Класифікація інструментів макроекономічного управління інвестиційною діяльністю / Н. Жовтанецький // Вісник Львівського національного університету ім. Іва-

Постановка проблеми. Основними вимогами проведення ефективного сучасного бізнесу є: швидкість адаптування підприємства до постійно змінних умов господарювання та правильність прийнятих управлінських рішень щодо діяльності у відношенні стратегічної перспективи розвитку організації.

Невідповідність стратегії процесу розвитку підприємства та обраних інструментів і механізмів її реалізації породжують такі групи управлінських проблем, як: комплексного інформаційного забезпечення системи менеджменту; функціональної неузгодженості діяльності підсистем підприємства; коректності визначення, координування та взаємодії обраних управлінських інструментів.

Жодна спеціальна функціональна підсистема підприємства не надає комплексної управлінської інформації для прийняття стратегічних управлінських рішень. Контролінг як інструмент та філософія управління дає методологічну, методичну та інструментальну можливість вирішення питання інформаційного забезпечення процесу стратегічного управління діяльністю підприємства. Водночас, із активним розвитком цієї науково-практичної галузі знань існують дискусійні питання щодо концептуального бачення системи стратегічного орієнтованого контролінгу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема розвитку та впровадження систем контролінгу як у науковій, так і в практичній сферах діяльності займаються такі відомі вітчизняні та зарубіжні вчені, як: М. Пушкар, І. Давидович, Г. Шепітко, Б. Штрайт, А. Ткаченко, О. Травянюк, В. Килимнюк, Л. Сухарева, С. Петренко, Т. Лобанова, Х. Фольмут, Д. Хан, Т. Манн, Е. Ананькіна, С. Данілочкін, Н. Данілочкіна й ін.

Постановка завдання. Розвиток практичних інструментів контролінгу та поєднання їх зі сучасними технологіями вирішення управлінських завдань дають змогу виокремити потребу створення інформаційної системи контролінгу компанії. Особливо актуальною ця проблема є для великих та диверсифікованих за напрямками своєї діяльності вітчизняних підприємств.

Процес отримання об'єктивної, вчасної управлінської інформації стратегічного призначення у розгалужених холдингових та корпоративних структурах пов'язаний зі створенням ефективною взаємодією елементів системи контролінгу підприємства, а також із подоланням бар'єрів взаємодії основних функціональних підсистем діяльності підприємства різного роду та характеру.

Парадоксальним фактом є те, що в епоху інформаційних технологій та інформатизації всіх процесів діяльності підприємств на перший план виходить проблема отримання якісної управлінської інформації, передусім стратегічного характеру [4-6].

Інформація у XXI ст. є новим повноцінним фактором виробництва. Саме інформація допомагає раціонально використовувати інші фактори виробництва, такі як: капітал, праця, знання, природні ресурси, підприємницькі здібності тощо. Інформаційні ресурси є критично важливими стосовно організації та вдосконалення процесу діяльності підприємств, установ та організацій. Завдяки інформаційним ресурсам підприємства створюється, описується та інтерпретується цілісна картина діяльності. Інформація як продукт усіх систем діяльності підприємства є основою для прийняття необхідних управлінських рішень.

Метою роботи є розкриття теоретичних та практичних підходів до створення концепції побудови системи стратегічно орієнтованого контролінгу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Стратегічний контролінг – орієнтована на ринок і конкуренцію концепція стратегічного управління, забезпечує здійснення системи цілей організації за рахунок створення її конкурентної переваги за допомогою координації та інтеграції всіх функцій і об'єктів сучасного менеджменту [5].

Завданнями стратегічного контролінгу є [2, 3, 5, 7]:

- 1) збір даних, що надходять зі служб управління першого рівня, про стратегічні зони господарювання (СЗГ), передбачуваних до включення в ринковий портфель, про зони стратегічних ресурсів (ЗСР) і про групи стратегічного впливу (ГСВ);
- 2) оцінка СЗГ на предмет можливості досягнення на них конкурентної переваги;
- 3) вибір базових стратегій і стратегічних альтернатив поведінки організації на відібраних СЗГ;
- 4) складання ефективних ринкових портфелів, беручи до уваги життєвий цикл і вплив синергії;
- 5) вибір "оптимального" (точніше бажаного в умовах обмеженої раціональності) ринкового портфеля із застосуванням критерію В. Парето;
- 6) конкретизація базових стратегій, вироблення портфельної стратегії і побудова інформаційного та монетарного ланцюжків цінностей;
- 7) розроблення стратегічного плану як способу організації ланцюжка цінностей компанії, перевірка стратегічного плану на повноту, взаємозв'язок, формальну і матеріальну консистентність (якісну місткість, наповненість);
- 8) вибір підконтрольних показників і визначення зон контролю, розроблення плану дії в критичних ситуаціях, багаторівневий контроль, який здійснює "відстеження" виконання завдань стратегічного плану та раннє виявлення відхилень;
- 9) прийняття "задовільних" заходів з контруправління, що усувають відхилення, а за необхідності, повторення всього циклу коригувань;
- 10) за необхідності, прийняття рішень щодо трансформації організаційної, функціональної, процесної та інформаційної підсистем відповідно до потреб та завдань системи стратегічного контролінгу.

Як випливає з перелічених вище завдань стратегічного контролінгу, в його завдання не повинен, безпосередньо, входити збір первинної інформації про зовнішнє і внутрішнє середовище, а також підготовка первинної інформації для аналізу. Це повинно бути включено в компетенцію областей управління першого рівня на підприємстві, що знаходяться "на передньому краї" конкурентної боротьби – стратегічного маркетингу, стратегічного фінансового менеджменту, стратегічного загального менеджменту, складають так званий "трикутник стратегічного контролінгу". Такий підхід найбільше відповідатиме досягненню конкурентної переваги, оскільки він дає змогу врахувати всі сім сил конкуренції. Фахівці з цих галузей (назвемо їх лінійними фахівцями) володіють великими знаннями в зонах своїх компетенцій за рахунок величезного досвіду роботи, налагодженим контактам зі споживачами, групами стратегічного впливу, постачальниками. У процесі повсякденної роботи вони стежать за змінами у зовнішньому середовищі і приймають безліч сигналів, що надходять ззовні. Для

максимальної реалізації функції збирання та аналізу факторів зовнішнього та внутрішнього середовища в кожній службі повинна бути створена посада аналітика, який буде займатися відбором та аналізом інформації, що надходить. Крім того, такий підхід стимулює творчу активність лінійних фахівців, робить їх генераторами ідей, орієнтує їх на зовнішнє середовище, а внаслідок призводить до виникнення організації, орієнтованої на ринок, і, в решті, на споживача і суспільство. Для реалізації перерахованих вище управлінських рішень на підприємстві повинна бути створена інформаційна система контролінгу – CIS (controlling information system), яка повинна дозволити вирішувати чотири самостійні, але взаємопов'язані завдання стратегічного управління: вибір напрямів діяльності, основ та ідеології побудови організації, а також побудови стратегічних планів; визначення переліку контрольованих показників, які кількісно описують стратегічні цілі; контроль за досягненням запланованих показників; прийняття управлінських рішень [7, 8].

Тому CIS повинна включати в себе п'ять взаємопов'язаних підсистем:

1. Підсистему визначення привабливих для організації стосовно досягнення конкурентної переваги стратегічних зон господарювання, виявлених внаслідок первинного аналізу ринку; вибір базових стратегій розвитку господарювання, виявлених внаслідок первинного аналізу ринку. Вибір базових стратегій розвитку на обраних СЗГ з допомогою вивчення стратегічних альтернатив. Побудову первинних стратегічних планів і сценаріїв розвитку СЗГ. Формування "оптимального" ринкового портфеля напрямів діяльності та розроблення остаточного стратегічного плану для фірми, який включає вироблення основ ідеології організації і її побудови. Ця підсистема буде системою вибору напрямів діяльності та ідеології – SSAI (system selection activities and ideology).
2. Підсистему контрольних показників для забезпечення взаємозв'язку стратегічного і тактичного рівня управління підприємства – SBISTM (Subsystem benchmarks for interconnection strategic and tactical management).
3. Підсистему стеження, що забезпечує моніторинг змін підконтрольних показників у стратегічних зонах господарювання, складових ринкових портфелів, шляхом аналізу слабких та сильних сигналів зі зовнішнього і внутрішнього середовища для обчислення фактичних значень підконтрольних показників у СЗГ; порівняння їх з показниками сценаріїв і планів, пошук причин і винуватців відхилень; передачу отриманих даних у підсистему прийняття рішень. Цю підсистему зручно позначити як підсистему стеження та контролю стратегічних цілей – SMCST (subsystem monitor and control strategic targets).
4. Підсистему прийняття стратегічних рішень у контурі управління, що забезпечує аналіз відхилень і прийняття на основі аналізу управлінських рішень, щодо зміни стратегічних планів і сценаріїв відповідно до появи відхилень або прийняття рішення з повторення стратегічного аналізу (вторинного запуску системи SSAI). Цю підсистему можна охарактеризувати системою прийняття стратегічних управлінських рішень з контруправління – SMSDAA (System management's strategic decision of anticipating actions).
5. Підсистему аналізу організаційних змін та перетворень у контурі стратегічного управління, що забезпечує довготермінову корекцію та адаптацію організаційної структури підприємства змінам системи інформаційного забез-

печення діяльності – SAOCT (Subsystem analysis of organizational change and transformation) [1-8].

Висновки. Отже, загальна концепція стратегічно орієнтованого контролінгу повинна базуватися на роботі інформаційної системи контролінгу – CIS (controlling information system). Водночас, інформаційна система контролінгу – CIS має включати в себе п'ять взаємопов'язаних підсистем: підсистему визначення привабливих для організації стосовно досягнення конкурентної переваги стратегічних зон господарювання, підсистему контрольних показників для забезпечення взаємозв'язку стратегічного і тактичного рівня управління підприємства, підсистему стеження, що забезпечує моніторинг змін підконтрольних показників у стратегічних зонах господарювання, підсистему прийняття стратегічних рішень у контурі управління, підсистему аналізу організаційних змін та перетворень у контурі стратегічного управління.

Така побудова інформаційної системи контролінгу дасть змогу формування механізму створення та утримання стійких конкурентних переваг у діяльності підприємства та прийняття швидких і адекватних управлінських рішень щодо завдань стратегічного управління діяльністю.

Література

1. Грант Р. Современный стратегический анализ : пер. с англ. – Изд. 5-ое, [перераб. и доп.] / Р. Грант. – СПб. : Изд-во "Питер", 2008. – 560 с.
2. Кярэн У. Ключевые показатели менеджмента: полное руководство по работе с критическими числами, управляющими вашим бизнесом : пер. с англ. – Изд. 4-ое, [перераб. и доп.] / У. Кярэн. – К. : Вид-во "Companion Group", 2006. – 400 с.
3. Орлов П.И. Основы экономической безопасности фирмы / П.И. Орлов, В.С. Духов. – Х. : Вид-во "Прометей-Прес", 2004. – 284 с.
4. Лозовицький Д.С. Контролінг : навч. посібн. [Гриф Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України (лист № 1/11-8064 від 28.05.2012 року)] / Д.С. Лозовицький. – Львів : Вид-во ЛьвДУВС, 2012. – 240 с.
5. Лозовицький Д.С. Інформаційні ресурси підприємства як новий фактор виробництва XXI століття / Д.С. Лозовицький // Вісник Львівської комерційної академії. – Сер.: Економічна. – Львів : Вид-во ЛКА. – 2011. – Вип. 36. – С. 240-245.
6. Лозовицький Д.С. Обліково-аналітична інформація стратегічного управління / С.П. Лозовицький, Д.С. Лозовицький // Облік як інформаційна система для економічної безпеки підприємств в конкурентному середовищі : матер. Міжнар. наук.-практ. конф., тези доп., 25-26 листопада. – Тернопіль : Вид-во ТНЕУ, 2010. – Ч. 1. – С. 333-337.
7. Сулюева С.Б. Стратегічний контролінг на промисловому підприємстві : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня / Російська державна бібліотека // Report. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.diss.rsl.ru>.
8. Томпсон А. Стратегический менеджмент. Концепции и ситуации для анализа / А. Томпсон, А. Стрикленд. – М. : Изд-во "Вильямс", 2002. – 928 с.
9. Tompson A.A. Strategy formulation and implementation: tasks for general manager / A.A. Tompson, A.J. Strickland. – Dallas TX: Business Publications Inc. – 1990.
10. Economic, Safety Consulting and more – Industry Research Report. [Electronic resource]. – Mode of access <http://www.bizcompare.com>.

Лозовицький Д.С. Общая концепция стратегически ориентированного контроллинга

Проанализированы теоретические и практические подходы к построению концепции системы стратегически ориентированного контроллинга. Раскрыта суть задач стратегического контроллинга. Обоснована необходимость создания информационной системы контроллинга. Рассмотрена структура компонентов информационной системы контроллинга.

Ключевые слова: информация, контроллинг, стратегический контроллинг, информационная система контроллинга.

Lozovickiy D.S. General conception of strategically oriented controlling

The article examines the theoretical and practical approaches to the construction of the concept of strategically oriented controlling. It reveals the essence of the strategic objectives of controlling. Substantiates the need for an information system controlling. The structure of the information system components controlling.

Keywords: information, controlling, strategic controlling, controlling information system.

УДК 87.336.71:336.144.2:51-7

Аспір. А.О. Лучаківський¹ –
Дрогобицький ДПУ ім. Івана Франка

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО СТРЕС-ТЕСТУВАННЯ БАНКІВ

Проаналізовано існуючі підходи до проведення стрес-тестування в банках та досліджено вплив світової фінансової кризи на розроблення нових методик стрес-тестування банківських установ із врахуванням рекомендацій Базельського комітету із банківського нагляду.

Ключові слова: стрес-тестування, ризик-менеджмент, комерційний банк, фінансова криза, Базель II, фінансова криза, банківські ризики.

Актуальність дослідження. Світова фінансова криза 2008-2009 рр. і тривалий етап посткризового відновлення 2010-2012 рр. підкреслили актуальність розроблення ефективних методів оцінювання рівня вразливості банківських систем в умовах мінливої макроекономічної ситуації. Провідну роль у визначенні здатності банківської системи реагувати на зовнішні ризики відіграє стрес-тестування, яке широко застосовується регуляторними органами економічно розвинених держав [5, с. 76].

Актуальність проблеми розроблення ефективних методів моніторингу банківської діяльності через проведення стрес-тестування сьогодні обумовлюється також зростаючою волатильністю фінансових ринків. Органи регулювання банківською сферою регламентують використання стрес-тестування при визначенні банками внутрішніх рейтингів. Відповідно до вказівок Базельського комітету з банківському нагляду, банки, які використовують модель внутрішніх рейтингів, повинні ретельно здійснювати стрес-тестування оцінки адекватності капіталу.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. Питання з удосконалення існуючих методик та моделей проведення стрес-тестування із врахуванням уроків фінансової кризи 2007-2008 рр. та актуальну проблему боротьби з борговою кризою, яка охопила практично всі розвинені країни світу розглянуто в багатьох наукових статтях та публікаціях, здебільшого зарубіжних науковців, таких як: Хосе Віналс [3], Ф. Банн [4], П. Ковальов [7], М. Кудрявцева [8], І. Пашковська [9], А. Тавасів [11] та ін. Останнім часом, внаслідок імплементації Україною стандартів Базель II, проблему формування ефективних методик стрес-тестування банків висвітлено в наукових дослідженнях Г. Карамішева [5], П. Житного [5], С. Шаповалова [5], І. Івасіва [6], А. Максимова [6] та інших.

Західні банки під час стрес-тестування здебільшого використовують рекомендації Базельського комітету із банківського нагляду "Базель II. Міжнародна конвергенція оцінки та стандартів капіталу: нові підходи" [1]. В Україні подібні вимоги висвітлено в Постанові Правління НБУ від 6 серпня 2009 р., № 460 "Про схвалення Методичних рекомендацій щодо порядку проведення стрес-тестування в банках України" [10].

Незважаючи на наявність значної кількості наукових досліджень та публікацій, які стосуються цієї проблематики, сьогодні невирішеними залишаються проблеми, які стосуються врахування ключових аспектів фінансової кризи 2007-2008 рр. та боргової кризи в Європі під час формування сучасних стресових сценаріїв для банківських установ.

Мета дослідження – проаналізувати та порівняти українські методичні рекомендації із закордонними підходами та методами проведення стрес-тестування в комерційних банках, що ґрунтуються на врахуванні рекомендацій Базель II та методик МВФ і Світового банку.

Виклад основного матеріалу. Недавня світова фінансова криза зумовила безпрецедентну увагу до стрес-тестування фінансових установ. З одного боку, стрес-тести були піддані критиці за те, що вони допустили помилки, які призвели до кризи. З іншого боку, після початку кризи, вони почали відігравати нову роль як антикризовий інструмент для управління рекапіталізацією банків та відновлення довіри до них. Це стимулювало інтенсивні дебати з приводу моделей, що використовують стрес-тести. В основі сьогоденної практики стрес-тестування лежить здебільшого метод проб та помилок і практична реалізація стрес-тестів часто стикається із обмеженням у людських ресурсах, технічному забезпеченні та відсутності інформації [3, с. 6]. Стрес-тестування є методом, який вимірює вразливість кредитного портфеля установи або всієї фінансової системи при різних гіпотетичних подіях або сценаріях.

Відповідно до Методичних рекомендацій щодо порядку проведення стрес-тестування в банках України, стрес-тестування – це метод кількісного оцінювання ризику, який полягає у визначенні величини неузгодженої позиції, яка наражає банк на ризик, та у визначенні шокової величини зміни зовнішнього фактора – валютного курсу, процентної ставки тощо. Поєднання цих величин дає уявлення про те, яку суму збитків чи доходів отримає банк, якщо події розвиватимуться за закладеними припущеннями [10].

Необхідність застосування банками інструментів стрес-тестування при оцінці банківських ризиків відображена також у стандартах Базель II. Загалом вартує виділити чотири типи стрес-тестів, враховуючи їх кінцеву мету:

- Стрес-тестування як інструмент **внутрішнього управління ризиками**. Фінансові установи використовують стрес-тестування для оцінювання та управління ризиками власних інвестицій. Одним із перших був J.P. Morgan, хто запровадив в середині 1990-х років використання вартості під ризиком (VaR) для оцінювання ринкового ризику.
- **Мікропруденціальний аналіз (Microprudential analysis)**. У рамках стандартизованого підходу Базель II потребує від банків проведення стрес-тестів ринкового ризику і, в деяких випадках, кредитного ризику, з метою визначення мінімального капіталу на їх покриття. Звіти Базельського комітету з банківського

¹ Наук. керівник: проф. Б.Ю. Кишакевич, д-р екон. наук